

OSIEROCENIE (9) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é, lub oznaczają niekonsekwentnie; oba o prawdopodobnie jasne (tak w osierocać); końcowe e pochylone (z Calep).

sg N osierocenié (2); -é (1), -(e) (1). ◊ G osieroceniã (2). ◊ A osieroceni(e) (3). ◊ L osieroceniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. osierociec.

Opuszczenie, porzucenie; osamotnienie; orbitas Calep, Cn; orbitudo, solitudo Cn (9) : wracał się [młodzieniec] częłto do domu/ do siołtry y zięciã swego: iefzczę się nieśmieiąc/ ná wieczne ośierocenie w pułtynią puścić SkarŻyw 50; Orbitas – Ofieroczenie. Calep [736]b.

osierocenie czyje [w tym: pron poss (2), G pron (2), ai poss (1)] (5): Raz iey [św. Eufrozynie] oycowłkie ośierocenie/ y łmutek ktory mu táimnym odeyściem zádála/ y miłość ku oycu przyrodzonã rozwodził y rozpalał SkarŻyw 14; długo [Józef] myłłił iáko miał połtępic: brác z sobã brzemiennã pánnę/ bał się iey łtrudzenia: zołtáwił iã telz/ bał się iey ośierocenia. SkarŻyw 243, [236], 528; Wielkie ná on czás trwogi y nawałności ná vczenie Páńłkie powłtawály: gdy im o blizkiey śmierci swoiey/ y o ich ośieroceniu/ y záchwianiu opowiedał P. Iezus. SkarKaz 548a.

W połączeniu szeregowym (1): Dáleko tám oni [zmarłi] więłfzy głod/ y łrółfze prágnienie/ y ciężłfze wygnanie y ośierocenie y źimno á nágość/ choroby/ y więźienia okrutnieyłfze ćierpieć mogã: á niźli tu ći ćierpiã ná ktore pátrzym. SkarKaz 386b.

Zwrot: »w osieroceniu zostawić« (1): Naydziełz tu Wálzã K. M. czym łie vćiełfzyć będziełz mogłã/ y w inych włzytkich przypadkách łrołkliwych y wtym ośieroceniu á boiazni niebęłpieczeńłwã/ wktorey Krol Ie⁸⁰ M. małżonek W. K. M. zołtáwił SkarŻyw A2v.

Synonimy: opuszczenie, porzucenie, pozostawienie, sieroctwo, zostawienie.

Cf [OSIEROCIAŁOŚĆ], OSIEROCIC